

... Yngelpleje – på med rygsækken og ud i verden

KRONIKEN I MORGEN

MARIANNE KJÆR KLAUSEN

Berlinerne mister deres by

unge kan gange sit gennemsnit med eksempelvis 1,2.

FOR 40 ÅR siden rejste stort set alle rygsækrejsende ud på egen hånd i et halvt eller et helt år. Undervejs fik de sprogkundskaber, så de kunne kommunikere med de lokale og dermed få de oplevelser, som de ønskede.

I takt med at de unge i tidens ånd nu skal nå mest muligt på kortest mulig tid, og rejserne dermed er blevet kortere og mere komprimerede, sælger danske bureauer nu færdigpakke 'rygsækrejser'.

Hermed sikrer den rejsende sig, at han og hun på kort tid får set en masse attraktioner, samtidig med at man har det sjovt sammen med de øvrige turister i gruppen. Det er selvfølgelig fint, men prisen er, at rejsens største udbytte kun gemmes i harddiskens billedmapper og i hukommelsen som et fint minde på niveau med deltagelse på Roskilde Festival. Livskraftige planter bliver der ikke sået i sindet. For de fleste er den korte, organiserede grupperejse den eneste 'store' rejse. Derfor skal lyde denne opfordring: Rejs mere end én gang, og se den organiserede grupperejse som en indledende re-kognosceringstur.

CHARLES DARWIN gik direkte fra gymnasiet til et lægestudium, som han afbrød efter et halvandet år, da han fandt forelæsningsne kedelige og sig selv for følsom til at se blod. Dernæst fulgte fire års teologistudium, der heller ikke førte til nogen endelig eksamen, men derimod til et tilbud om at deltage på en sejskibs-ekspedition rundt om Jorden. Charles

Darwins far modsatte sig med den begrundelse, at rejsen ville være spild af tid. Efter en del pres fra familie og venner overgav han sig dog, og Darwin startede i 1831 ud på en rejse, der var planlagt til at tage mindst tre år.

Darwin så frem til at bestige Tenerifes vulkan Teide på starten af turen, men hvad han derefter ville opleve, anede han ikke. På Tenerife blev besætningen imidlertid forbudt at gå i land, da myndighederne frygtede, at de førte kolera om bord. Darwin fik ikke sin drøm realiseret, men gjorde senere på rejsen de fund og erkendelser, der førte til, at han formulerede evolutionsteorien.

Moralen er, at man skal rejse i lang tid, nok have et mål med rejsen, men være klar over, at det, som får størst betydning, ikke kan planlægges. Det gælder om at gribe de muligheder, som dukker op undervejs.

Hvis Darwin var blevet hjemme og havde fuldført sit teologistudium, havde et landsogn fået en uengageret præst og han selv – såfremt muligheden havde været der dengang – på et tidspunkt måske købt en pakkerejse med transport og guidet bestigning af Teide. Men verden ville ikke have fået det epokegørende værk 'Om arternes oprindelse'.

MIN EGEN første store rejse gik med et hold af elitegymnaster til Argentina, hvor vi i fem uger turnerede med opvisninger. Vi fulgte en detaljeret rejseplan og boede sjældent mere end en enkelt nat det samme sted. Jeg så spændende lokaliteter, fik gode kontakter, og rejsen var god som introduktion til Sydamerika. Da

vi i Patagonien så ridende gauchoer, fik en kammerat og jeg en drøm om at vende tilbage, med masser af tid, og ride i Andesbjergenes afkroge. Realiseringen af den drøm skulle vise sig at få vidtrækkende konsekvenser for vores liv.

Efter hf havde jeg tilbud om et års vel-lønnet fuldtidsjob som gymnastiklærer i Tyskland, men valgte i stedet at rejse et år til Argentina, hvor tilbuddet lød på fem ugers, nærmest ulønnet, tjans som gymnastiklærer. Hvad jeg derefter ville ople-

Hvis Darwin var blevet hjemme og havde fuldført sit teologistudium, havde et sogn fået en uengageret præst

steryg senere købte vi en udhulet træstamme og padlede ad en flod i Amazonas.

Da min kammerats seks måneders orlov fra kæresten var til ende, og han rejste hjem, tog jeg til Argentina, hvor jeg arbejdede som gymnastiklærer et år. Under min efterfølgende læreruddannelse i Danmark – som jeg begyndte efter syv 'fjumreår' efter folkeskolen, skrev jeg en bog om rejsen på hesteryg og i kano. Udgivelsen førte til et tilbud fra Politikens Forlag om at skrive guidebøger. Samtidig begyndte jeg at holde foredrag om rejsen

ve, anede jeg ikke. Det blev til mange måneder som rygsækrejsende i Peru, Bolivia og Brasilien. Efter godt to år i Danmark vendte jeg tilbage til Sydamerika for sammen med min kammerat fra gymnastikturneen at købe heste. Nogle måneder på he-

steryg senere købte vi en udhulet træstamme og padlede ad en flod i Amazonas.

til hest og i kano og kunne efter tre år som lærer sige op og hellige mig et professionelt liv som forfatter og foredragsholder. Sådan har jeg nu levet i 14 år.

På min egen ungdoms rejser i Sydamerika skabte jeg mig ydermere kontakter, som jeg nu 25-30 år senere stadig trækker på og bruger i professionel sammenhæng.

ER DET ikke farligt at rejse i Sydamerika? bliver jeg tit spurgt af forældre til et rejsemodent barn.

»Nej, ikke hvis de bruger deres sunde fornuft, og den udvikler de undervejs«, svarer jeg og tænker hver gang på, at forældrene er mere optagede af farerne end af, hvilket uvurderligt udbytte rejsen giver deres børn. Jeg oplever, at frygtssomme forældre tilskynder deres børn til at købe sig ind som klienten på en tur, hvor alt er inkluderet og tilrettelagt: fly, lokaltransport, overnatninger, måltider, guidede udflugter og selskabelige arrangementer.

Kære forælder: Ansvarlig yngelpleje indbefatter at forberede sit barn bedst muligt til det liv, det vil møde som voksen. Det eneste sikre, vi ved om fremtiden, er, at den bliver omskiftelig. Det barn, der ikke lærer at klare livets udfordringer uden en forælder, pædagog eller guide ved sin side, lærer ikke at begå sig i en uvis, levende fremtid.

Finanskrisen ramte som et hammer-slag i september 2008. »Den, som bedst kan tilpasse sig ændrede omgivelser, vil overleve«, er jeg sikker på, at Darwin ville sige. En lang rejse uden bundne planer er én lang træning i at overvinde uventede

forhindringer.

BOGMARKEDET bugner af guidebøger, og jeg er selv forfatter til adskillige. Men kære rejsende: Gem guidebøgerne væk en uge eller en måned og beslut samtidig at droppe internetforbindelsen til omverdenen. Det vil skærpe opmærksomheden og tilstedeværelsen på det sted, som du befinder dig på. I stedet for at konsultere bogen kan du spørge en mand på gaden, hvor busstationen ligger. Spørgsmålet bliver måske indledningen til en samtale, og du får ved samme lejlighed øvet dine sprogkundskaber. Rejsen ud til fremmede kulturer er i lige så høj grad en rejse ind i ukendte hjørner af sit eget indre.

»Vi vil rejse ud til menneskesindets inderste afkroge«, sagde Alberto Granado, da han og vennen Che Guevara fra Buenos Aires på en oliedryppende Norton-motorcykel drog ud på deres ungdoms dannelsesrejse gennem Sydamerika. Undervejs fik Che Guevara øjnene op for kontinentets fattigdom, uligheder og racisme mod indianere. Oplevelserne blev bestemmende for hans kurs i livet, og senere sluttede han sig til Fidel Castro og var med til at gennemføre den cubanske revolution. Midlet, væbnet revolution, bifalder jeg ikke, men målet, en verden uden undertrykkelse, hylder jeg.

Den rejsende kommer i kontakt med sider af sin personlighed, der ikke er i fokus i det hjemlige, når man befinder sig i nært samvær med mennesker med andre kulturelle værdier og normer. Derfor er det essentielt at bryde ud af den lukkede verden af bureauers guidede udflugter, hoteller og turistbusser.

Jeg er overbevist om, at den unge efter et eller flere år på dannelsesrejse kender sig selv og sine ressourcer og i langt højere er studiemoden. Undersøgelser viser da også, at 'fjumreår' mindsker risikoen for studiefrafald. Jeg tror, det skyldes, at den studerende efter et eller helst flere år uden for uddannelsessystemet er meget mere motiveret for at studere. For det andet, at den unge efter fjumreår kender sig selv meget bedre og derfor kan træffe et mere rigtigt studievalg. For det tredje, at han eller hun nu har et reelt kendskab til verden og dermed kan sætte studiets indhold i relation til den reelle verden.

OM VIGTIGHEDEN af at rejse skrev H.C. Andersen:

»Som et styrkende Bad for Aanden, som den Medea-Drik, der altid forynger igen, er for mig Det at rejse. Jeg føler en Trang dertil, ikke for at søge Stof; der ligger en Rigdom af Stof i mit eget Indre, dette Liv er for kort til at tømme dette Væld, men der hører Aands-Friskhed til at bringe det sundt og modent paa Papiret, og for mig er Reiselivet, som sagt, dette forfriskende Bad, hvorfra jeg ligesom yngre og stærkere vender tilbage«.

Så kære kommende rejsende: realisér din drøm, rejs i lang tid og uden guidens sikre, omklamrende planer. Undervejs vil du opdage dine indre ressourcer, som kan danne fundament for et indholdsrigt, autentisk liv. Til dyb glæde for dig og stort udbytte for os andre.

HANS ERIK RASMUSSEN

www Har du kommentarer til Kroniken – gå ind på politiken.dk/kroniker